

Vážený pán riaditeľ, ctený pedagogický zbor, milí žiaci!

„Život je ako hodina matematiky. Riešiš zadanie. Zistíš, že je zlé, chceš ho opraviť. Neskoro. Zvoní.“

Život nie je o počte nadýchnutí, ale o chvíľach, ktoré berú dych. O okamihoch, z ktorých sa v myslí utkáva pavučina spomienok. Jemné vlákna pádov i výhier, sklamaní a úsmevov, spoznávania i lúčenia. Všetky tieto slová by sa dali nahradiť jedným –ŠKOLA. Nie je to však len zhhluk písmen, označujúci budovu, je to samostatná kapitola neodvratne zapísaná v knihe bytia.

Stretávame sa v tento slávnostný okamih, aby sme sa rozlúčili. Bok po boku sme strávili neuveriteľný čas...a po štyroch rokoch sa naše cesty rozchádzajú, aby sme brázdili nekonečný priestor sveta každý sám...Štyri roky! Čo vlastne znamenajú? Štvorka môže znamenať 4 svetové strany, 4 oceány či 4 veže Bratislavského hradu. Pre nás štvorka znamená 4 roky úsilia, spolupatričnosti, vzájomnej pomoci, možno spoločných problémov, ale určite aj spoločných riešení. Preto sa k tomu času neobracajme chrbtom, ale spomínajme naň hlavne v dobrom.

Kľučka, ktorú sme tisíckrát stlačili, ostane po nás chladná. Schody, po ktorých sme sa naháňali a každý deň prechádzali, zostanú opustené. Triedy budú zívať prázdnotou, chodby stíchnu a posledné zvonenie nás vyprevadí na cestu dospelosti. Nikdy však nezabudneme na chvíle strávené tu, na našej škole. Nezabudneme na profesorov, v ktorých sme našli priateľov i veľkú podporu. Vďaka vám sa z nás stali mladí, vzdelaní ľudia. Koľko trpezlivosti ste museli mať?! Koľko blbostí sme navyvádzali! Dnes všetky naše prehrešky ľutujeme a prosíme o odpustenie. Za tolerovanie našich prestrelkov patrí jedno veľké ĎAKUJEM našej triednej profesorky. V mene všetkých svojich spolužiakov by som sa vám, drahá triedna profesorka, chcela poďakovať. Za Vaše dobré rady, pomocnú ruku a ochranné krídla, ktoré ste nad nami celé tie 4 roky držali. Neplačte. Nevidíme sa naposledy. Zatvárame bránu detstva a otvárame dvere na neznámu cestu životom. Len prechádzame do ďalšej etapy nášho života, aby sme našli našu dospelácky život, naše ďalšie štúdium alebo kariéru. A vy tu musíte zostať, aby ste vychovali ďalšiu generáciu zdravotníkov dušou i srdcom.

Ďakujeme za všetko, čo ste pre nás spravili. A dúfam, že na nás budete spomínať v dobrom. Prajeme vám veľa pozorných žiakov, pevné zdravie, veľa pracovných, ale i osobných úspechov. Nikdy na vás nezabudneme.